

TUCHTCOLLEGE VOOR DE KYNOLOGIE IN EERSTE AANLEG

Zaaknummer: 21-008

Datum uitspraak: 26 januari 2022

In de zaak van:

XXXXXX

wonende te XXXXXX

verschenen in persoon

beklaagde

en

De vereniging met volledige rechtsbevoegdheid

**Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch
Gebied in Nederland**

gevestigd en kantoorhoudende te (1075 AV)

Amsterdam,

gemachtigde: mevrouw D.A. Schuitemaker LLB

klaagster

1. Het verloop van de procedure

- Bij brief van 15 juni 2021 heeft klaagster beklagde laten weten dat hij gefokt heeft met een hond die aantoonbaar lijdt aan één of meer aandoeningen.
- Beklaagde heeft hierop gereageerd. Zijn reactie is ongedateerd en het is onduidelijk of hij deze reactie per brief of per email aan klaagster heeft gezonden.
- Bij brief van 27 augustus 2021 heeft klaagster beklagde laten weten de zaak ter verdere behandeling aan het Tuchtcollege voor te leggen.
- Bij aangetekende brief d.d. 25 november 2021 heeft de secretaris van het Tuchtcollege de beklagde opgeroepen om ter zitting van 17 december 2021 te verschijnen en is hem de gelegenheid geboden om een (aanvullend) verweerschrift in te dienen.

- Beklaagde is ter zitting verschenen en heeft zich, na verzoek van de voorzitter daartoe, gelegitimeerd.
- Het onderzoek heeft ter zitting plaatsgevonden op 17 december 2021.
- Tenslotte is uitspraak gewezen.

2. De omschrijving van het verweten gedrag en het verweer

2.1 Verweten gedraging

De beklagde, eigenaar van een reu, genaamd XXXXXX, NHSB XXXXXX, heeft met deze hond gefokt terwijl deze aantoonbaar lijdt aan aandoeningen die de gezondheid en het welzijn van de hond en/of de nakomelingen ernstig in gevaar kunnen brengen, namelijk dat de hond lijdt aan de aandoeningen "cataract (niet-congenitaal)", "distichiasis/ectopische cilie" en "membrana pupillaris persistens". Dit blijkt uit de uitslag van het ECVO-onderzoek d.d. 17 januari 2020. De gewraakte dekking heeft plaatsgevonden op of omstreeks 13 februari 2021. De aandoeningen "cataract (niet-congenitaal)", "distichiasis/ectopische cilie" en "membrana pupillaris persistens" zijn als fokuitsluitend aangemerkt in het Verenigingsfokreglement van de Vereniging "Het Nederlands Kooikerhondje".

Het voorgaande levert een tuchtrechtelijk vergrijp op door overtreding van artikel VI.3 lid 3 van het Kynologisch Reglement.

2.2 Verweer

Ik heb heel veel moeite met XXXXXX. Zij maakt het mij enorm moeilijk en is de reden dat ik nu hier zit. XXXXXX heeft meerdere nestjes verwekt zonder enig commentaar van de Raad van Beheer.

Ik heb de hond door de dierenarts laten onderzoeken en hem gevraagd wat het ECVO-onderzoek betekent en of ik met XXXXXX mocht fokken. De dierenarts antwoordde dat dat ter beslissing is van de Raad van Beheer en de rasvereniging. Ik kan die formulieren niet lezen: er staan termen op die ik niet begrijp. Noch van de dierenarts, noch van de Raad van Beheer heb ik daar een positief of negatief bericht over gehad. Ik heb toen een teefje gebruikt dat geen gezondheidsproblemen had. Ik was ervan uitgegaan dat je mocht fokken met een lijder en niet-lijder. Ik fok al 60 jaar en heb met meerdere rassen – niet gelijktijdig – gefokt. Nooit klachten gehad. Alleen in 2020 heeft een teefje een dag te vroeg pupjes gekregen waarop ik een schikkingsvoorstel van de Raad van Beheer heb gekregen. Ik moest een geldboete van € 250,00 betalen. Ik ben geen lid van een rasvereniging.

Ik heb XXXXXX direct weggedaan omdat ik niet wil fokken met een hond als dat niet mag. Ik wil een goede hond voor de fokkerij gebruiken en al mijn honden zijn onderzocht. Een oogonderzoek doe ik 1x en daarna niet meer. Ik fok altijd met stambomen en heb nooit eerder een melding als deze gekregen. Ik weet niet of de pups in de toekomst gezondheidsklachten naar voren zullen brengen maar de fokteven zijn alle één keer onderzocht. Als ik een uitslag kreeg, belde ik de oogarts en/of de Raad van Beheer. Beide gaven mij hetzelfde antwoord dat ik noemde en konden mij niet verder helpen. Ik ben 77 jaar en niet computervaardig.

Standpunt Raad van Beheer en vordering

Beklaagde geeft aan dat er geen klachten zijn. Dat betekent niet dat zij niet in een later stadium kunnen ontstaan. Volgens het Verenigingsfokreglement ("VFR") zijn oogafwijkingen fokuitsluitend. De eerdere overtreding die beklaagde beging, is afgehandeld met een schikkingsvoorstel. De Raad van Beheer is inderdaad afhankelijk van meldingen, die vervolgens op hun klachtwaardigheid wordt onderzocht, maar dat betekent wel dat de fokker verantwoordelijk is en blijft voor welke ouderdieren hij gebruikt.

De Raad van Beheer wenst een rectificatie in het verweten gedrag aan te brengen. Daar staat dat de hond, waarmee de overtreding is begaan, lijder is van "cataract (niet-congenitaal)", "distichiasis/ectopische cilie" en "membrana pupillaris persistens". Dit staat zo vermeld in IT4Dogs. Echter, volgens het ECVO-onderzoek van 17 januari 2020 lijdt de hond alleen aan "cataract (niet-congenitaal)" en "distichiasis/ectopische cilie". Bij het bepalen van het tuchtrechtelijk vergrijp is niet de vermelding in IT4Dogs leidend maar de uitslag van het ECVO-onderzoek.

Beklaagde geeft in zijn verweer aan hij geen lid is van een rasvereniging, dat de hond inmiddels uit de fokkerij is gehaald en dat het niet de bedoeling was om een overtreding te begaan. Ook zouden er geen klachten zijn. Allereerst is het niet relevant of beklaagde lid is van een rasvereniging of niet. Artikel VI.3. lid 3 KR is op alle fokkers van toepassing. Dat er op dit moment geen klachten zijn, betekent niet dat deze niet kunnen ontstaan. Dat bijvoorbeeld nakomelingen (nog) niet aan een oogaandoening lijden, wil niet zeggen dat zij, met het oog op hun jonge leeftijd, daar vrij van blijven.

Volgens het VFR van de rasvereniging zijn "cataract (niet congenitaal)" en "distichiasis ectopische cilie" fokuitsluitende aandoeningen. Van een rasvereniging mag worden verwacht dat zij inzicht hebben van wat er speelt in het ras en dat zij dus niet voor niets dergelijk aandoeningen uitsluiten. Verder is uit eerdere uitspraken van het Tuchtcollege gebleken dat het fokken met oogaandoeningen ernstig is conform artikel VI.3 lid 3 KR. Beklaagde heeft recent de zogenaamde 12-maandenregel overtreden en daarvoor een schikkingsvoorstel, nr. S2020/01 gekregen.

Op grond van het bovenstaande vordert de Raad van Beheer, vanwege de leeftijd van de XXXXXX, een onvoorwaardelijke diskwalificatie van 3 jaar.

Reactie beklaagde

Als ik het goed begrijp dan mag ik niet meer fokken tot ik 80 jaar ben. Ik heb pas één keer een overtreding begaan en vind dit dan ook een belachelijk hoge eis.

De Raad van Beheer had direct bij de eerste nestjes commentaar moeten geven. Ze krijgen een kopie van het oograpport en kunnen dan direct aan de fokker laten weten dat fokken met die reu of teef niet mag. Met al deze moeilijke woorden in de uitslag van het oogonderzoek is dat voor ons onbegrijpelijk.

3. De beoordeling door het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg

3.1 Bevoegdheid en ontvankelijkheid

Omdat door de beklaagde bij de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland een dekaangifte en/of geboorteaangifte is ingediend, aanvaardt beklaagde de rechtsmacht van de Raad van Beheer en de werking van het Kynologisch Reglement vanaf het moment van de dekking en/of de geboorte waarvoor de aangifte is gedaan (art. III.20 Kynologisch Reglement).

Het Tuchtcollege is daarnaast bevoegd nu de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland beklaagde op zijn verzoek het recht heeft verleend op het voeren van een kennelnaam. Deze kennelnaam voerde hij op het moment van het hem verweten gedrag. Op grond van artikel III.46 van het Kynologisch Reglement is hij daarom onderworpen aan de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland.

Op grond van artikel 30 en volgende van het Procesreglement Tuchtrecht kan klagster vorderen dat het Tuchtcollege een klacht in behandeling neemt. De klacht voldoet aan de eisen die daaraan in genoemd Procesreglement worden gesteld.

Het Tuchtcollege is op grond van bovenstaande bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.

Verder zijn er geen formele bezwaren om de zaak in behandeling te nemen. Klagster is dan ook ontvankelijk in haar klacht.

3.2. Overwegingen met betrekking tot het verweten gedrag

Uit het door klagster ingediende klachtenformulier met bijlagen kan als vaststaand worden aangenomen dat de reu XXXXX, NHSB XXXXXX, waarvan beklaagde in de zin van het Kynologisch Reglement eigenaar is, aantoonbaar lijdt aan een aandoening die de gezondheid en het welzijn van de hond en/of zijn nakomelingen ernstig in gevaar kan brengen: de hond is lijder van "cataract (niet-congenitaal)" en "distichiasis/ectopische cilie".

Op grond van artikel 3 van het Procesreglement Tuchtrecht kan het bestuur van klagster tuchtrechtelijke vergrijpen vervolgen zowel op grond van eigen waarneming en onderzoek als op grond van kennisname van meldingen of klachten van derden.

Tijdens de zitting viel het het Tuchtcollege op dat beklaagde geen vooronderzoek heeft gedaan of hij – op grond van enige gezondheidsregel – wel of niet mocht fokken. Het lijkt wel of beklaagde van het standpunt "ik zie wel of er problemen komen" uit is gegaan.

Op het ECVO-formulier van 17 januari 2020 is aangekruist dat XXXXXX aan twee oogziekten lijdt. Zelfs op een slecht leesbaar formulier is duidelijk te zien welke hokjes onder "oogziekte" in de kolommen "vrij", "voorlopig vrij" en "niet vrij" zijn aangekruist. Op genoemd ECVO-formulier staat duidelijk zichtbaar bij punt 13 en 15 een "v-tje" in de kolom "niet vrij". Dat beklaagde het handgeschreven commentaar niet goed kon lezen of begrijpen en daarvoor aan zijn dierenarts vraagt wat dat betekent, is alleszins begrijpelijk.

Het is duidelijk dat het antwoord van de dierenarts voor beklagde niet verhelderend genoeg was. Het had daarom op de weg van beklagde moeten liggen om bijvoorbeeld contact op te nemen met de rasvereniging. Een rasvereniging is ook voor niet leden altijd bereikbaar om vragen, met betrekking tot het ras dat zij vertegenwoordigen, te beantwoorden. Daarnaast had beklagde ook kunnen kiezen om een andere dierenarts te raadplegen, dan wel de Raad van Beheer te consulteren en te vragen de aangekruiste oogziekten nader te duiden. Beklagde mag als een ervaren fokker aangemerkt worden.

De "eigen" dierenarts die meneer heeft gevraagd het formulier te verduidelijken, heeft op geen enkele wijze kennis van fokuitsluitende reglementen. Desalniettemin had deze dierenarts beklagde kunnen uitleggen wat de oogziekten "cataract (niet-congenitaal)" en "distichiasis/ectopische cillie" zijn.

Wanneer er gesproken wordt over cataract heeft dit ten maken met vertroebeling van de lens. De term niet-congenitaal geeft aan dat de oogziekte niet vanaf de geboorte/zeer jonge leeftijd zichtbaar is, maar pas op latere leeftijd (1-8 jaar) tot uiting komt. Het is juist dat bij alle oude honden een verharding van de lens plaatsvindt, maar dit is geenszins eenzelfde als ("seniele") cataract. Bij cataract zal het zicht van de hond in meer of mindere mate worden aangetast, terwijl dit bij ouderdomsstaar ("sclerosering van de lens") niet het geval is. Een in meer of mindere mate aantasting van het gezichtsvermogen bij de hond kan het bijtrisico vergroten en bij ernstige vormen ook de zelfredzaamheid van de hond.

De tweede oogaandoening, waaraan XXXXXX lijdt, heeft betrekking op haargroei op een ongewenste locatie op de oogleden. Haargroei zit normaliter niet op de vrije ooglidrand of binnenzijde van de oogleden. Wanneer daar wel haartjes groeien kan dit afhankelijk van de stugheid en hoeveelheid van de haren geringe, matige of ernstige irritatie van het hoornvlies van het oog tot gevolg hebben. De irritatie wordt veroorzaakt doordat deze haartjes bij elke beweging van het ooglid over het hoornvlies schuren en hierdoor schade en pijn veroorzaken.

Het mag duidelijk zijn dat bovenstaande oogziekten een erfelijke basis kennen en het hierdoor een fokuitsluitende aandoening betreft zoals is bedoeld in artikel VI.3 lid 3 KR.

Hoewel het hem niet van zijn verantwoordelijkheid ontslaat, is het Tuchtcollege van mening dat beklagde een punt heeft als hij aangeeft dat het voor een fokker een uitkomst zou zijn, als die in een zo vroeg mogelijk stadium via de Raad van Beheer weet of er met een hond wel of niet (meer) gefokt mag worden.

Tijdens de zitting erkende de Raad van Beheer dat als een ECVO-uitslag aangeeft dat er met een bepaalde hond niet gefokt mag worden, hier geen automatische melding in het systeem op volgt, iets dat bij een overtreding van de Basisreglement Welzijn en Gezondheid wel gebeurt.

3.3. Conclusie

Het Tuchtcollege acht bewezen dat de beklaagde de reu XXXXXX voor de fokkerij heeft ingezet terwijl deze reu aantoonbaar leed en lijdt aan een aandoening die de gezondheid en het welzijn van hem en zijn nakomelingen ernstig in gevaar kan brengen.

3.4. Overwegingen met betrekking tot de strafmaat

Het Tuchtcollege overweegt dat met de onderhavige regelgeving door de Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland is beoogd om het belang van de gezondheid en het welzijn van de rashondenpopulatie in Nederland te dienen. Nu de bevordering van de gezondheid en het welzijn van honden en hondenpopulaties een statutair doel van de vereniging is, is het Tuchtcollege van oordeel dat overtreden van deze regelgeving de fokker ernstig aan te rekenen is.

Op het moment dat aan beklaagde bekend werd dat er bij genoemde reu een oogziekte was geconstateerd had hij verder moeten vragen wat dat voor de inzet van deze hond voor de fokkerij betekende. Bovendien fokt beklaagde al heel erg lang. Als fokker heeft hij de verplichting en verantwoordelijkheid om te weten of en zo ja, welke fokuitsluitende aandoeningen aanwezig kunnen zijn. Het is aan de fokker om zijn verantwoordelijkheid te pakken en dat is niet bij de Raad van Beheer neer te leggen. Hiermee heeft hij willens en wetens het risico aanvaard dat nakomelingen uit de gebruikte combinatie lijder van de genoemde oogziekten zijn.

Door het feit dat beklaagde zich vanwege de melding nu pas druk maakt over de aanwezige aandoening rijst bij het Tuchtcollege de vraag hoeveel andere nakomelingen, geboren uit eerdere nesten waar genoemde reu als dekreu gebruikt is, aan dezelfde oogproblemen lijden of hiervan drager zijn.

Deze overtreding van het KR kwalificeert het Tuchtcollege als zeer ernstig en kan de Kynologie, en in het bijzonder de gezondheid en het welzijn van de nakomelingen ernstige schade toebrengen. Gezien de ernst en (toekomstige) gevolgen van de overtreding volgt het Tuchtcollege de eis van de Raad van Beheer.

4. De beslissing

Het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg:

- legt aan beklaagde een onvoorwaardelijke diskwalificatie van 3 jaar op.
- deelt mee dat tegen deze uitspraak zowel door klagster als de beklaagde hoger beroep bij het Tuchtcollege in hoger beroep kan worden ingesteld (artikel 69 e.v. Procesreglement van het Kynologisch Reglement). Dit hoger beroep dient per aangetekende brief te worden ingesteld bij de secretaris van het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep, per adres Postbus 75743, 1070 AS Amsterdam.

Zaaknummer: 21-008

Datum uitspraak: 26 januari 2022

- deelt mee dat de termijn voor het indienen van een beroepschrift vier weken bedraagt, te rekenen vanaf de datum waarop de uitspraak aan beklagde aangetekend is verzonden. Het hoger beroep schorst de uitvoering van deze beslissing niet.

Deze uitspraak is gewezen te Woudenberg op 26 januari 2022 door mr.dr. H.S. Grotens, mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes en mevrouw drs.ing. A.M. Veldhuizen-van 't Hul in tegenwoordigheid van mevrouw F. Zijdenbos-Jansen, secretaris.

Mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes en mevrouw drs.ing. A.M. Veldhuizen-van 't Hul zijn buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter,

De secretaris,

mr.dr. H.S. Grotens

mevrouw F. Zijdenbos-Jansen